

Syyskirje 19.09.2022

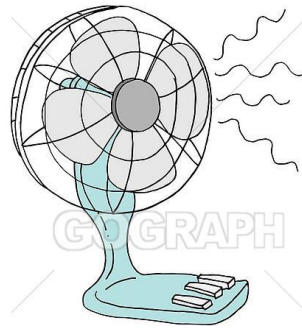
Seija & Andrew Frears

Ranskassa : La Milliere, 45 Boulevard Central,
13011 Marseille, France

Englannissa : 2 Ropers Court, Copmanthorpe,
York YO23 3XP, Great Britain

Seija : +33-767580889, Andrew: + 44 7709129348

seijafrears@gmail.com

Lahdin heinakuun helteesta Marseilleissa ja saavuin yllattaen Yorkshiren helleaalltoon, jossa mitattiin yli +40 asteen ennatsylukemia. Helleviikolla meilla oli 9 koiraa hoidossa. Kuumimpana paivana takapihalla oli niin kuuma, etta koirat lojuivat kapalat ojossa tuulettimien edessa olohuoneessa. Sisalla oli tosi lamminta vielä illallakin, mutta onneksi ilma ulkona viileni; joten alkuyosta nukuin pikkukoiran kanssa takapihalla makuupussin paalla, kunnes kova maa tuli esteeksi ja oli pakko lahtea sisalle patjan paalle! Loppukesasta saimme takaisin Pohjois-Englannin 'lahes normaalin' sateisen ilman, joka oli itse asiassa aika mukavaa. Kesaloma koiria oli edelleen elo- ja syyskuulle.

Marseilleissa 'Café Club' opiskelijaryhman grilli-ilta oli heinakuun ensimmäisenä lauantaina. Oli hienoa olla koolla vielä kerran ennen kesalomia. Iltaan tuli seka vanhoja etta uusia tuttuja. Algerialais-taustainen Ines neitonen, joka valmistui tana kevaana, toi mukanaan aitinsa ja intialainen John Jacob toi mukanaan ystavansa, jonka oli tavannut taidenayttelyssa. Meita oli koolla 18 ja maanantain rukouspiiri-ystavien valmistama maukas ruoka seka hyva seura innoittivat keskustelua niin, etta osa vaesta jatkoi juttua iltayohon saakka. Oli tosi kiva kun osanottajat sanoivat odottavansa syksya ja klubi-iltojen alkamista.

Ensimmäinen 'Café Club' -kansainvalisten opiskelijoiden ilta olikin sitten 9 syyskuuta, jolloin pelasimme suosittua Englantilaista 'Leppakerttu pelia'.

Syksyn ohjelmassa viikottain on eri maiden iltoja, kansainvalisia ruoka kokemuksia, tietokilpailuja, musiikkia, kulttuurishokki naytelma, elokuva ilta, askartelua jne. Jatkan vielä vierailujani yliopiston eri kampuksilla, joita Marseilleissa on viisi, viemassa klubin esitteita ja tapaamassa uusia opiskelijoita. Rukoillaan, etta paljon uutta vakea tulee klubiin mukaan.

Kesakuun puolessa valissa Marseillein talossamme oli vakava tulipalo. Sen aiheutti siirrettava ilmastointilaitte, joka rajahti vuokra-emannan olohuoneessa. Seka Anne-Claire, etta mina olimme poissa kotoa, mutta isoaiti Helene oli ylakerrassa. Naapurit nakivat savua ja halyttivat palokunnan. Isoaiti paasi turvallisesti pois talosta oman sisaankayntinsa kautta. Kaksi paloautoa saapui onneksi pian paikalle ja palomiesten ripean toimintannan ansiosta tuli saatiin sammutettua ennenkuin me Anne-Clairen kanssa saavuinme; han tuli kaupungista ja mina merenrannalta. Palomestari naytti meille mita oli tapahtunut. Koko olohuone oli taysin tuhoutunut. Han sanoi, ettei ole koskaan nahnyt siirretavan ilmastointilaitteen rajahtavan. Vuokraemmannan muut huoneet ja tavarat olivat noen ja sammutuksessa kaytettyjen kemikaalien mustaamia. Ylakerrassa isoaidin huoneistossa oli lievია nokivahinkoja. Alakerran studioomme ei tullut mitaan vahinkoa. Olemme hyvin kiitollisia Jumalalle varjeluksesta, ettei tuho ollut pahempi. Jumala varjeli henkemme seka Jesper-koiran ja Bellone vuohen. Tulipalon syttyessa Jesper oli Bellonen kanssa alapihalla, josta se juoksi luoksemme kun palo oli sammutettu.

Kesakuussa talovakuutuksen raivausryhma, teki huippu hienoa tyota, joten elokuussa suunniteltiin uudelleen korjaamista. Vuokraemanta Anne-Claire sanoi, etta nyt hanesta tulee minimalisti. Suuri tapahtuma elamassa tuo usein muutoksia.

Heina-elokuussa Yorkin kodissa seurassimme tv'sta yleisurheilua. Ensin oli Maailman Mestaruus kisat USA'ssa Oreganissa. Niita seurasi 'Commonwealth' kisat, jossa mm entiset Britaniaan kuuluueet maat kilpailivat ystavallisessa hengessa. Oli hienoa nahda kisoissa vammaiset urheilijat omana ryhmanaan muiden joukossa seka paljon pieniä erilaisia edustuksia : mm Sri Lanka, Bahamas, Bagladesh, Cyprus, Dominica, Fiji, Samoa, Suriname, Kiribati, Jersey, Malta, Nauru, Singapore, Wales, Trinidad & Tobago, Tonga... ja elokuussa urheilua jatkui EM kisoissa !

Kisojen seuraaminen on muistuttanut minua Paavalin sanoista : " Tiedatthehan, etta vaikka juoksukilpailussa kaikki juoksevat, vain yksi saa palkinnon. Juoskaa siis niin, etta voitatte sen !...mina en siis juokse paamaarattomasti..." (1Kor 9.24, 26a)

Ohessa klubin vapaaehtoisen Anne Marie'n elämäntarinaa, (Anne Marie ja miehensä Roland vastaavat klubin tarjoilusta):

” Synnyin Espanjassa, Barcelonassa, 1959. Isäni oli espanjalainen ja äitini italialainen. Syntymästäni saakka olin vammainen jaloistani ja tatini, joka oli isäni vanhempi sisar, hoiti minua kunnes olin 6 ja ½ vuotias. Tatini olemassaolo ja hoito oli minulle suuri siunaus, sillä hän oli naimaton ja harras katolinen. Hän vei minut usein läheiseen ‘Cotolengo’-sairaalaan saamaan hoitoa kunnes olin parantunut. Sairaalassa tapasin vammaisia lapsia joiden vanhemmat olivat hylänneet heidät fyysisen- tai mielen vammaisuuden takia. Muistan, että tahan aikaan halusin tulla nunnaksi, jotta voisin hoitaa orpoja lapsia. Muistan lammolla lapuuden aikaani ja tatiani, joka kertoi minulle Jeesuksesta. Tatini puhui aaneen Jeesukselle rukoillessaan !

Tämä onnellinen aika kuitenkin loppui kun tasavaltalainen isäni halusi lähteä pois Barcelonasta ja muuttaa Ranskaan Albi (Tarn) -nimiseen paikkaan, jossa hänen veljensä asuivat. Vastapaata uutta kotia oli Carmelitien nunnaluostari, joka toi minulle hiukan onnellisuutta 10 vuotiaaksi saakka ; jolloin isäni ajatteli lähteä pois isänpuolen suvun, setien ja serkkujen luota ja muuttaa uudelleen Ranskassa toiseen kaupunkiin Perpignaniin, jossa emme tunteneet ketaan. Tahan aikaan isäni ja äitini keskinäiset valit romahtivat taysin. He riitelivät jatkuvasti. Perheemme viimeinen lapsi, veljeni Pacal, syntyi tahan aikaan taysin epä-toivottuna. Minusta, joka toivoin kovasti itse saavani kiintymystä ja lampoa, tuli pikkuveljeni ‘pikkuaiti’. Tämä toinen todellisuus tuli meille jokapäiväiseksi, mutta olin edelleen hyvin naiivi ja lapsellinen. Äitini karsi kovasti nivelvaivoista ja tuli paiva paivalta masentuneemmaksi. Hän ikävoi kovasti Italiaan, jossa hänen perheensä asui. Äitini pelkasi tulevaisuutta, koska isäni oli paljon vanhempi kuin hän. Vuodet kuluivat ja ne sanat jotka tatini oli puhunut minulle lapsena Barcelonassa autoivat minua pitämään kiinni kristillisistä arvoista.

Sitten eraana päivänä vanhempieni päättivät, että minun oli aika mennä naimisiin - olin silloin 19 vuotias. Heti ensimmäisen tyttärentytön syntymän jälkeen havaitsin tehneeni virheen mennessäni naimisiin. Huolimatta lasteni syntymisestä ja ajasta jonka annoin heidän hoitoonsa, olin hirveen onneton; sillä lasteni isä ei arvostanut minua ja kohteli minua huonosti. Hän oli kateellisen lammosta ja kiintymyksestä jota osoitin lapsillemme. Aikaa kului, kunnes huusin Jumalalle, että hän antaisi ratkaisun tilanteeseemme. Jumala vastasi antamalla minulle unen, mutta en ymmärtänyt sen merkitystä kuin jonkin aikaa myöhemmin, kun raamattu ‘putosi’ kasiini. Heti kun aloin lukea sitä, löysin uudelleen merkityksen elämäni. Jumala johdatti minut eraaseen Baptisti kirkkoon, jossa kuulin puheen kanaanilaisesta naisesta. Sen kautta tajusin, että olen tehnyt syntia ja annoin sydämeni Jeesukselle.

Tavattuani Roland'n työssäni, menimme 9 vuoden jälkeen naimisiin totellen Herraa. Kavimme Lyonissa, Duchere alueella, Baptisti kirkossa kunnes Jumala pyysi minua palvelemaan hanta kirkossa Marseillessa. Pyysin vahvistusta tahan kutsuun papiltamme Henri Gifewalta. Tällä tavalla saavuimme Marseilleen 1997. Olimme molemmat työssä ja samalla autoimme kirkkomme kautta naisia, jotka olivat yksin ja erilaisissa vaikeuksissa. Lapsuuden vammaisuuteni kautta minulla on herkkä tunto niille ihmisille, jotka ovat hauraita ja vaikeuksissa. Itse asiassa autamme saannollisesti Marseillen Pelastusarmeijassa ja olemme jäseniä CEP (=Centre Evangélique Protestante) -kirkossa. Pelastusarmeijassa (jossa jaamme torstaisin opiskelijoille ruokapaketteja) olemme tutustuneet Seijaan, joka vastaa ulkomaalaisten opiskelijoiden ‘Cafe Club’ ryhmästä. Roland ja minä olemme hyvin onnellisia tukieessamme lasnaolollamme opiskelijoita myös tämän ryhmän kautta joka perjantai. Toivomme sydamestamme, että opiskelijatyö menestyy ja laajentuu enemmän ja enemmän. Sydämellisesti ja veljellisesti (sisarellisesti) Jeesuksessa Kristuksessa Anne Marie Lemercier Perez”

Kesakuussa Andrew sai koronan, Matthew ja minä sairastimme sen elokuussa. Palasin Ranskaan elokuun loppupuolella. Veljeni Jukka vaimonsa Terhin ja koiriensa kanssa tulivat elo-syyskuun vaihteessa viikoksi Nizzan seudulle jossa tapasimme. Andrew'n synttäreitä vietettiin Danielin leipoman suklaakakun kera heinakuussa. Hän saapui syyskuulla Marseillehin tavaten klubin uusia opiskelijoita. Aikomukseni on palata Englantiin lokakuulla pariiksi viikoksi (15-31.10), jotta klubin itsenäistymisen jatkuisi normaalisti. Kiitos rukousmuistamisesta erityisesti klubin itsenäistymisen puolesta. Perheen muina kuulumisina; Matthew jatkaa etatyötä Yorkissa ja kay parin viikon valein Lontoon toimistossa. Daniel on pitanyt lomaa ja suunnittelee paluuta Uuten Seelantiin lokakuun lopussa. Tanaa muistamme kuningatar Elizabeth II ja hänen pitkaa, uskollista kauttaan Jumalan ja kansansa palvelijana. Uusi aikakausi alkaa kuningas Charles III johdolla.

Hyvää syksyä ja mukavaa harrastusten sekä työn alkamista Tv Seija & Andrew

”Ole vain luja ja aivan rohkea...sillä Herra sinun Jumalasi on kanssasi... ” (Joosua 1.9)

